

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-457/12

**S. przeciwko Minister voor Immigratie
en
Asiel
i
Minister voor Immigratie
en
Asiel przeciwko G.**

[wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)]

Artykuł 20 TFUE, art. 21 ust. 1 TFUE i art. 45 TFUE — Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich —

Osoby uprawnione — Prawo pobytu obywatela państwa trzeciego, członka rodziny obywatela Unii, w państwie członkowskim, którego przynależność państwową posiada obywatel Unii — Obywatel Unii będący rezydentem i obywatelem tego samego państwa członkowskiego — Działalność zawodowa — Regularne przemieszczanie się do innego państwa członkowskiego

Streszczenie – wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 marca 2014 r.

1. *Obywatelstwo Unii — Prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich — Dyrektywa 2004/38 — Osoby uprawnione — Członkowie rodziny obywatela Unii będący obywatelami państwa trzeciego — Wyłączenie*

(art. 21 TFUE; dyrektywa 2004/38 Parlamentu Europejskiego i Rady)

2. *Swobodny przepływ osób — Pracownicy — Obywatel Unii mający miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, którego przynależność państwową posiada, regularnie przemieszczający się do innego państwa członkowskiego jako pracownik — Prawo pobytu członków rodziny — Warunek — Skutek odstrasżający odmowy prawa pobytu na faktyczne korzystanie ze swobody przemieszczania się — Ocena przez sąd krajowy*

(art. 45 TFUE)

1. Przepisy dyrektywy 2004/38 w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie odmówiło przyznania prawa pobytu obywatelowi państwa trzeciego będącemu członkiem rodziny obywatela Unii, w przypadku gdy wspomniany obywatel Unii posiada przynależność państwową tego państwa i ma w nim miejsce zamieszkania, jednak regularnie przemieszcza się do innego państwa członkowskiego w ramach wykonywania swojej działalności zawodowej.

W istocie owe przepisy przyznają podmiotowe prawo pobytu na rzecz obywatela Unii i pochodne prawo pobytu na rzecz członków jego rodziny tylko wówczas, gdy wspomniany obywatel Unii skorzysta z przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się, osiedlając się w państwie innym niż państwo jego przynależności państwowej.

(por. pkt 34, 35; sentencja)

2. Artykuł 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że przyznaje on członkowi rodziny obywatela Unii będącemu obywatelem państwa trzeciego pochodne prawo pobytu w państwie członkowskim, którego przynależność państwową posiada ten obywatel Unii, jeżeli ów obywatel ma miejsce zamieszkania w tym państwie, jednak regularnie przemieszcza się do innego państwa członkowskiego jako pracownik w rozumieniu wspomnianego postanowienia, ponieważ odmowa przyznania takiego prawa pobytu ma zniechęcający wpływ na faktyczne korzystanie z praw wywodzonych przez pracownika z art. 45 TFUE, która to okoliczność podlega weryfikacji przez sąd krajowy.

W tym względzie okoliczność, że dany obywatel państwa trzeciego opiekuje się dzieckiem obywatela Unii, może stanowić istotny element, który musi być brany pod uwagę przez sąd krajowy. Jednakże sama okoliczność, że może wydawać się pożądane, by dzieckiem zajmował się obywatel państwa trzeciego będący bezpośrednim wstępnym małżonka obywatela Unii, może nie wystarczyć jako taka do ustalenia takiego zniechęcającego wpływu.

(por. pkt 43, 44, 46; sentencja)